У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237, 434-0807
УНСоюзу: 435-6740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 72. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 16-го КВІТНЯ 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, APRIL 16, 1971 No. 72. VOL. LXXVIII.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

ВОСКРЕСЛИЙ ХРИСТОС НА НАШИХ ЖИТТЄВИХ ДОРОГАХ: ЗУСТРІЧАЙМО ЙОГО!

ВЕЛИКОДНЄ АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ БЛАЖЕННІШОГО ІОАННА ТЕОДОРОВИЧА, МИТРОПОЛИТА УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ У ЗСА І ПІВДЕННІЙ АМЕРИЦІ

„Дорогою до Еммаусу". Л. гл. 24.

П'ятниця, коли Господь наш Ісус Христос був розп'ятий і помер на хресті, ця п'ятниця була перед суботою, в якій юдеї святкували їх найвеличнійше Свято „Песах", Свято спогаду дивного переходу через Червоне Море і затоплення у водах цього моря Єгипетського війська, що гналося за юдеями, як втікачами з неволі Єгипетської.

Саме в це Свято ніхто не виходив з Єрусалиму, щоб повертатися в рідні селища. До Єрусалиму, на день цього Великого Свята, приходили сотні тисяч богомольців зо всіх сторін Палестини та й з дальших країн, що в них були вже тоді юдеї розселені. Рух повороту починався з першого дня по цім Святі.

Євангелист, Апостол Лука в його Євангелії розповідає нам, що він з його другом Клеопою був на дорозі з Єрусалиму до села Еммаусу. Дорогою обидва вони схвильовано говорили між собою про події, що сталися в Єрусалимі: про хресну смерть їх Господа й Учителя, Ісуса Христа. До них пристав Співдорожний. Це, як потім виявилося, був Воскреслий Господь.

Апостол і Євангелист Лука розповідає нам про зустріч і розмову з Ним. Співдорожний вмовляв їх не печалитися і вказував, що те, що сталося, так і мало бути, про це віки тому вже говорили Пророки, і наводив їх слова. Вся увага Луки й Клеопи була на словах їх Дивного Співдорожного і вони Самого Його не впізнали аж до кінця їх ходу, коли при спочинку Співдорожний взяв хліб, благословив і подав їм. Їх очі тоді розкрилися: вони впізнали їх Господа, але Він зник з їх очей.

В невимовній радості Лука й Клеопа зараз же вертаються до Єрусалиму, знаходять дім, де були зібрані разом Апостоли. Вони розповідають Апостолам про їх дивну пригоду і в тім часі Господь Ісус Христос, дивно, при зачинених дверях з'являється посеред їх. Про це оповідає Євангелист Лука.

Мої Улюблені, доки ми живемо, ми завжди на наших життєвих дорогах, кожен і кожна з нас до свого „Еммаусу". Ми не знаємо, і на саму думку нам це не приходить, але Господь лишив нам Його приречення: „З вами Я — до віку кінця" (Мтв. 28:20).

На цих наших життєвих дорогах ми зустрічаємо численні „придорожності". Вони — умовини нашого дитячого життя в родині, умовини отримання освіти в школах, умовини нашої праці та участи в житті громади, в приєднанні до певних рухів нашої сучасности, ми болієми недолею нашого поневоленого народу, беремо участь в його визволенню, ми зустрічаємо ці всі і інші інтереси — придорожності нашого життя. Коли ми маємо й живемо вірою, ми сприймаємо це все, як путь до нашого вічного „Еммаусу", до Царства Божого, ми покликані пам'ятати, Господь завжди з нами, всюди ми Його можемо зустріти.

Будьмо ж, Улюблені Мої, чуйні й вглядливі!

Господь завжди з нами і завжди готовий дати нам Його розуміння, просвітити нас. Його Наука для нас збережена. Вона в Євангеліях і писаннях св. Апостолів. Її подає нам Свята Церква.

Що ж є наш Великдень для нас?

Старозавітні юдеї святкували їх „Песах" — перехід через Червоне Море. Ми, в святі Новозавітньої Пасхи святкуємо наш перехід цим життям до блаженної вічности, до життя, яке буде вже безгрішним і в повному Сяйві Небесної Слави і Любови Звиш. Старозавітні юдеї тікали з неволі Єгипетської, ми сподіваємось визволення од гріха й зла на вічність. У Святі Великоднім, коли ми співаємо Пісні Воскресіння Господнього, особлива радість охоплює нас: ми „на порозі Царства Божого", ми вдивляємось і передчуваємо радість цього Царства Божого.

Воскреслий Господь на наших життєвих дорогах. Зустрічаймо Його. Слухаймо Його Слово. Він завжди й всюди з нами. Це зміст нашого свята. Майте радість Його: ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З любов'ю,

† *І О А Н Н, Митрополит*

ГАЗЕТА „БЕЛАРУС" ПРО СЕНАТОРА ПАВЛА ЮЗИКА

Джамейка, Н. Й. — Білоруська газета в Ню Йорку, „Беларус", у числі 167 з березня ц. р. подала докладний плян виступів сенатора Павла Юзика, заступника президента УНСоюзу на Канаду, через телевізійні станції в Канаді на тему бікультуризму. Ті виступи сенатор Павло Юзик відбуватиме, почавши від 5 квітня, аж до 8-го серпня, у різних містах Канади. Газета „Беларус" зазначила, що „канадійський сенатор українського роду Павло Юзик охоче виступає і в обороні білоруських інтересів". Майже в кожному числі тієї газети — органу Білорусько-Американської Асоціяції, є вістки та згадки про життя й діяльність української спільноти у вільному світі, особливо в ЗСА і Канаді.

БАГАТО РАДОСТИ І ЩАСТЯ
В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
усім своїм Членам та всьому Українському Громадянству
ГОЛОВНИЙ УРЯД
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Христос воскрес!

„Христос Воскрес" — мал. В. Залуцького (В-во Т. Барана)

Чу Ен-лай заповів „нову сторінку" у взаєминах Пейпінґу й Вашинґтону

Пейпінґ. — Прем'єр Комуністичного Китаю Чу Ен-лай заявив, що прийняття американською дружиною настільного тенісу (пінґ-понґу) китайського запрошення „започаткувало нову сторінку в китайсько-американських відносинах" та що приїзд американського журналіста Джана Родеріка від „Ассосієйтед Пресс" — „відчинив двері", очевидячки, приїздові дальших американських громадян. Чу Ен-лай перевів дві години з делеґаціями пінґ-понґістів з Британії, Канади, Колюмбії, Ніґерії і З'єднаних Стейтів. Кожному з приявних чужинців подав руку, жартував і в легкому тоні дискутував. Зокрема зупинився довше біля 19-річного Ґленна Ковена з Каліфорнії, який носить довге волосся, перев'язане стрічкою, та якого самі його товариші з дружини пінґ-понґу називали „гіппі". Чу Ен-лай говорив про „шукання правди" молоддю з використовуванням різних мето[illegible] проявів, але добавив, що „треба шукати узгіднення з волею більшости". Чу Ен-лай заявив виразно, що американські гості могли б залишитись в Комуністичному Китаї трохи довше, але тому, що це було б сполучене з поважною матеріяльною втратою для деяких членів дружини, то її голова Ґреґем Стінґовен рішив триматися первісного пляну. Отже в четвер 15 квітня американські гості мали бути в Шанхаї, в п'ятницю в Кантоні, а в найближчу суботу переїхати до Гонґ Конґу, звідкіль вони вернуться через Токіо до Америки. Чу Ен-лай згадав, що він ніколи не був в Америці. Говорив про недалекий приїзд до Комуністичного Китаю „нашого приятеля" пенсіонованого канадійського дипломата Честера Роннінґа та про теперішній обмін амбасадорами з Канадою. Говорив теж виразно про покращання британсько-китайських взаємин.

„Гадсон Діспеч" про українські писанки

Джерзі Сити. — Газета „Гадсон Діспеч", що обслуговує читачів у районі Джерзі Сити та Гобокену, Н. Дж., вмістила в числі з 9-го квітня багато матеріялу про українські писанки, як стародавню народну традицію та прегарне мистецтво. Всі матеріяли вміщені у відділі „Жіночі новини". В одній із інформацій подані відомості та перепис української паски, як приготувати борщ, драґлі та ін. Ті матеріяли надіслала для редакції п-і Берецька, із книжки англійською мовою „Традиційна українська кухня" Савелії Стецишин, що вийшла в 1957 р. в Канаді. У репортажі Поанни Брюґґер „Зберігання українських звичаїв" розповідається про писанки та крашанки. Там, між ін. сказано: „Писанки, крашанки, паска, гагілки — все це робить український Великдень особливим і все це щось значно більше, ніж Пітер Беріт" — „великодній „зайчик" із шоколяди. Матеріяли до репортажу подала панна Мільдред Міллянович, мистецький керівник в Українському Народному Домі в Джерзі Сиlті. У репортажі згадується, що деякі Великодні звичаї були перенесені ще з тих часів, коли Україна була дохристиянською, переказано кілька народних леґенд, пов'язаних із звичаєм писати писанки. На трьох фотознімках видко писанки, які названо „мініятюрними мистецькими творами", на другій зображено, як українсько-американські дівчата вчаться писати писанки в УНДомі в Джерзі Сити під наглядом п-і Ізи Боярської, чиї писанки є в Нюаркському Музеї. Писати писанки вчаться: 13-річна Марія Вархол, 6-річна Надія Шевчук і 5-річна Наталка Онуров. На третій світлині показано, як п-і І. Берецька з Байону запалює свічку на великодньому, заставленому пасками, крашанками та ін. столі, а на задньому пляні видко картину Рєпіна „Козаки пишуть листа до турецького султана".

Б. НИЖАНКІВСЬКИЙ

У ВОСКРЕСНИЙ ДЕНЬ

Ти вмів нести вінок, що терням ранив скроні,
І бути вмів сильним в юрбі зрадливих лиць
Хоч кров з отвертих ран текла вогнями грані,
Хоч м'язи рук і ніг не були з твердих криць.

Ти гордим бути вмів, обпльований і скутий
І не просив життя Ти у катів своїх,
І серед лютих мук у болю незбагнутих
Ти вірив в третій день, що стати мав Твоїм!

І ми хотіли б теж нести вінки тернові
І на Голготу йти під звук грімких пісень,
Хоч місця на землі забракло нашій крові,
О, Христе, ми як Ти, на третій ждемо день!

Ніксон скасував заборону вивозити товари до Комуністичного Китаю

Вашингтон. — Президент Ніксон скасував існуюче від 20-ти років ембарґо на експорт американських товарів до Комуністичного Китаю та в чотирьох окремих розпорядках займався конкретними подробицями облегшення торгівлі між ЗСА і Комуністичним Китаєм. Дозвіл на започаткування торгівлі з Комуністичним Китаєм стосується нестратегічних товарів, подібно як супроти СССР. За газетними вістками, президент Ніксон особисто перейде пред'явлені йому реєстри товарів, допускальних для експорту до Китаю на азійському суходолі. Ще не відомо, наскільки комуністи підхоплять цю американську ініціятиву та започаткують товарообмін, бо президент Ніксон виразно погодився на імпорт різних товарів з Комуністичного Китаю. Ніксон у своїх розпорядках називав Комуністичний Китай його офіційною назвою „Народна Китайська Республіка". Тому, що цей розпорядок Ніксона стався в тому самому дні, як у Пейпінґу комунокитайський прем'єр Чу Ен-лай говорив про „нову сторінку" в американсько-китайських взаєминах, то до обох тих подій коментатори прив'язують велику політичну вагу.

Директор Центральної Розвідчої Агенції обороняє перед редакторами її ролю

Вашингтон. — Директор американської Центральної Розвідчої Агенції, Ричард Гелмс, промовляв з виразним дозволом від президента Ніксона на бенкеті Американського Товариства Часописних Редакторів в минулу середу 14 квітня ц. р. та обороняв у своєму виступі ролю очолюваної ним установи, як необхідного і невідхильного чинника в системі державної оборони. Р. Гелм рішуче заперечував закид, наче б Центральна Розвідча Агенція становила „засекречене суспільство" чи „державу в державі". Він кількакратно підкреслював, що за американськими ініціяланми „Сі Ай Ей" працює найтісніше з Державною Радою Безпеки і діє виключно на чужинецькому терені, збираючи інформаційні матеріяли, цікаві і потрібні для пізнання чужих держав та формування власної політики й оборони. Він згадав, наприклад, що „деякі видатні і відважні росіяни" причинилися до виступу Америки в Кубинській кризі у 1962 році. За коментарями преси — Гелм мав на увазі інформації, що їх американська розвідка отримала від совєтського полковника Олеґа В. Пенковського, якого большевики арештували та стратили у 1963 році.

„Українські студенти відроджують народне мистецтво"

Ню Бронсвік, Н. Дж. — Під таким наголовком помістив великий, багато ілюстрований репортаж, співробітник місцевої газети „Гом Нюз" В. Кук, в числі з 1-го квітня. В репортажі, що із світлинами займає майже цілу сторінку, мовиться про підготову українців, головно студентської молоді, до традиційного святкування українського Великодня, про писанки, крашанки, гагілки і т. д. Автор розповідає, що американська молодь українського роду, переважно студенти з місцевих вищих і середніх шкіл, створили Український Студентський Клюб, надавши йому ім'я Григорія Сковороди, українського філософа-ідеаліста, творів якого не дозволяє вивчати комуністичний режим в Україні. Клюб сповнений бажання зберігати й розвивати українську культуру й традиції, об'єднує студентську молодь. Однак, зазначає автор, українські студенти об'єднують свої зусилля не лише для збереження традицій, а й для того, щоб мати власне запевнене місце в житті Америки та щоб вносити свій вклад в американську культуру. Крім підготови до Великодня, члени Клюбу беруть активну участь у збірках для Американського Товариства по боротьбі проти раку та ін. Повертаючись до УСКлюбу ім. Сковороди, членство якого походить головно з Ратґерського університету, автор репортажу наводить слова студентки Галини Тарнавської, яка сказала, що „на нас у Америці лежить обов'язок не дати загинути надіям і сподіванням Григорія Сковороди, бо Україну захопила Росія, яка забороняє там його ідеї". В. Кук переповідає слова студентки Надії, яка недавно відвідала совєтську Україну: „Американцям справді важко уявити, що там діється. Все під цензурою, все пригнічене". Студентка-білявка із Бріджвотеру, Ольга Добуш, сказала американському журналістові: „Справжньою надією мого життя є надія побачити дійсно вільну Україну", і для цього вона буде щиро підтримувати й зберігати українські народні традиції. На фотознімках видко студентку Христину Ощудляк, яка пише писанки, Галину Тарнавську — в карпатській ноші під час танку, Ольгу Добуш, яка любується чудовими писанками. Всі студентки — в прегарній українській ноші.

ХРИСТОС, ПОРВАВШИ КАЙДАНИ СМЕРТИ, ДАСТЬ І НАШОМУ НАРОДОВІ СИЛУ ПОРВАТИ КАЙДАНИ НЕВОЛІ

З ВЕЛИКОДНЬОГО АРХИПАСТИРСЬКОГО ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІВ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ: АРХИЄПИСКОПА-МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА ТА ЄПИСКОПА ОРЕСТА

Сповнені почуттям любови, спішимо і в цьому році привітати вас усіх — вірних дітей нашої Св. Церкви зі Світлосяйним Днем Святої Пасхи та побажати вам найбільших Божих благословень і справжньої Великодньої радости від Воскреслого Господа і Спасителя нашого.

Ось уже дев'ятнадцять століть минає, як пролунала радісна вістка про Воскресіння Христа. Лунає вона і далі з року в рік, повна радісного звучання, лунає по всьому християнському світі, по всіх християнських святинях і в домах побожних носіїв імени Христа. Ця неповторна вістка, що міститься лише в двох словах — Христос Воскрес! — кожний раз наповнює віруючу душу невимовним почуттям святої і світлої втіхи, бо саме в цих словах міститься поклик до нового життя, поклик, що порушує найчутливіші струни людського серця, викликуючи в ньому найсвятіші почування...

Всі знаємо, що непохитна впевненість у загальне воскресіння являється наріжним каменем нашої св. Віри та невичерпним джерелом християнської радости й надії. Цю віру й надію дарувало нам преславне Христове Воскресіння, подія найвеличніша своїм змістом, подія, яка, як жодна інша історична подія, засвідчила, що повіки живий Господь Бог — Єдиний Суддя і Єдиний Вседержитель всієї Вселенної. Без твердої віри в Бога, як Єдиного Суддю й Вседержителя, Великодня наша радість була б послаблена великою журбою за власну долю, за долю наших найближчих, за долю найближчого, Богом дарованого нам ближнього, за долю Українського Народу, що ось уже понад півстоліття знову перебуває в неволі північного сусіда-людоненависника й найлютішого ворога Правди Христової на землі. Тому, наші дорогі й улюблені, усердно молімо воскреслого для нашого спасіння Христа, щоб Свято Його Великодня дало нам нагоду змінити нашу віру в те, що Христос, порвавши кайдани смерти, дасть і нашому народові силу порвати кайдани неволі та допоможе піднести з руїн найбільший скарб нашого народу — кров'ю мільйонів мучеників освячену св. Православну Українську Церкву.

При нагоді нашого архипастирського слова до вас у Свято Воскресіння Христового, ми пригадали вам, що біжучий 1971-ий рік є ювілейним роком у житті нашої Церкви, бо саме в цьому році відзначуємо відродження Української Автокефальної Православної Церкви в роки Української Національної Революції та, зокрема, таку Богом даровану нашому народові величну й незабутню подію, як 50-ліття Першого Всеукраїнського Собору УАП-Церкви, що відбувся в Києві в 1921 році. Як і з нагоди Свята Різдва Христового, так і тепер, з нагоди Великодня, ми знову кличемо вас, наших улюблених і дорогих, віддати в цьому році найглибшу й найщирішу пошану пам'яті всіх тих, хто життя своє віддав для відродження Рідної Церкви, яке то відродження стало життєдайним джерелом для прийдешніх поколінь нашої нації, джерелом, яке і нам — розсіяним по всьому світі дає силу і наснагу жити з Богом і для Нього та для Ним визначеного нам найближчого ближнього — Українського Народу.

Зокрема ж з великою любов'ю й глибокою пошаною та щирою молитвою згадаймо в цьому році повіковічнезабутніх новомучеників народу нашого, бл. п. Митрополитів Василя Липківського і Миколая Борецького, та всіх, що з ними пройшли страсний шлях чесного й нелукавого служіння Богові, св. Церкві прадідів і дідів наших та многострадальному Українському Народові. Але, щоб наша пам'ять по них була повсякчасно, міцною й невмирущою — йдімо в життя за прикладом їхнього життя й для цього посильмо нашу працю й збагатім нашу щедрість на Христовій Ниві найріднішої нам св. Православної Церкви.

Нехай же світлосяйне і життєдайне Свято Воскресіння Христового дасть нам усім силу дійти ще й до чесного об'єднання й чистої любови в мурах єдиної Української Автокефальної Православної Церкви, щоб усі ми єдиними устами і єдиним серцем славили Господа, Христа і Спасителя нашого та сподобились повної радости, як в дочасному земному житті, так і у вічності!

Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога і Отця, і спільність Святого Духа нехай перебуває з усіми нами!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
† *МСТИСЛАВ, Архиєпископ-Митрополит*
† *ОРЕСТ, Єпископ*

УКРАЇНЕЦЬ ПРОВІНЦІЙНИМ МІНІСТРОМ КУЛЬТУРИ

Едмонтон. — Прем'єр провінції Алберта в Канаді Гаррі Стром зробив деякі пересунення в своєму уряді, у висліді чого міністром у справах культури, до завдань якого входять також справи молоді і спорт, став громадянин українського походження Амброзій Головач. Відомий громадський і політичний діяч в Канаді, А. Головач почав виконувати нові обов'язки з початком квітня.

ТРАДИЦІЙНИМ ВЕЛИКОДНІМ
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"
вітають
ВСІХ УКРАЇНЦІВ
РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ І ДРУКАРНЯ „СВОБОДИ"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сила святої віри

Взаємні побажання вірних на Великдень 1971-го року ті самі, що за останніх вже поверх півсторіччя: щоб в Україні вольні дзвони проголошували Воскресіння Христове і щоб ті, які засідають за святочним столом, були здорові. Бо немає більшого добра у світі, як воля і здоров'я. Сила релігії виявилась у Совєтському Союзі, а особливо в Україні такою великою, що атеїстична большевицька влада притупила дещо свою антирелігійну кампанію, переставши бодай одверто глузувати з „забобонів" під час великих свят та переставши одверто богохулити. Однак, нема справжнього свята в атмосфері неволі, нема повного сердечного святкування, коли ціла державна верхівка та її адміністраційно - поліційний режим ставиться у принципі ворожо супроти релігії Христа.

Теперішній час із ставленням на перше місце техніки та з погонею за матеріяльними добрами не сприяє релігійному містицизмові, який притаманний особливо святу Воскресіння Христового. Але мудрість Господня учинила так, що в реакції на кожне зло ще сильніше проявляється зворот в сторону добра. Ось тиждень тому, коли святковано у світі Великдень за новим стилем, всі святині у вільному світі були вщерть повні вірних, старих, молодих і дітей. Не вдалися спроби ворогів Христової віри створити „релігію" марксизму - ленінізму, на місце віри в надприродні сили поставити віру виключно в те, що можна „бачити і чути". Бо людина лине до чогось вищого, людська природа прагне відриватися від доземности, людина мусить вірити, що світом керує не випадковість, а вища воля.

Тому від праісторичних часів люди поклонялися вищим силам. І тому вже дві тисячі років, всупереч усім переслідуванням, збереглася Христова Церква, яка на нинішній день нараховує крутло 930 мільйонів вірних. Українські християни поділені на православних, католиків і частинно протестантів. Але всі вони — глибоко віруючі. Всі вони черпають з релігії силу духа, яка всім їм потрібна, щоб пережити творців і звеличників царства сатани. Сила святої віри наказує нам не мати найменших сумнівів, що здійсняться наші Великодні бажання: що — скоріше чи пізніше — в Україні таки вольні дзвони сповіщатимуть про Воскресіння Христове і що вольними устами можна буде співати ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Червоні скорпіони

З Чехо - Словаччини надійшли вістки про те, що колишній перший секретар комуністичної партії Чехо - Словаччини, ініціятор реформи, яка мала б полегшити життя трудящих у цій країні „соціялізму", Александер Дубчек працює звичайним робітником при вирубуванні лісу. Повідомляють також, що лісоруби стараються допомагати колишньому вождеві комуністичної партії ЧССР виконувати „норми виробітку", які є високими, при мізерній оплаті. Після повторної окупації ЧССР совєтською армією його, щоб не викликати нових вибухів народного гніву, вислали послом до Туреччини, а потім відкликали, виключили з комуністичної партії і врешті-решт, послали на працю в ліс, де кожної хвилини може на нього „впасти дерево". Однак А. Дубчек виявив характер: він ніколи й ніде не виступив з визнанням своїх „помилок" і не склав заяви, що будь-як оправдує совєтську інвазію в Чехо - Словаччині, попереджену в другій світовій війні фашистівською інвазією.

Випадок з А. Дубчеком — не єдиний у кривавій історії комуністичної партії в світі і в СССР. Найбільше потаранило М. Хрущову, який доживає віку на підмосковській „дачі", але партійний „бос" Польщі В. Гомулка — добровільно чи примусово — лежить у шпиталі. Вся попередня історія комуністичної партії — це історія не лише знищених мільйонів неповинних людей, а й історія фізичної та моральної ліквідації найбільш вірних і відданих членів комуністичної партії. Ще ніхто не склав їхнього списку, а він зайняв би кілька томів. Одними з перших були б у ньому комуністи українського походження, які хотіли вірити Москві та співпрацювати з нею. Так само Москва зліквідувала подібних „співробітників" у всіх інших „республіках", розстріляла Якіра, Гамарника, Блюхера та багатьох інших червоних полководців і партійних діячів.

Це буде й надалі, бо в кублі червоних скорпіонів „товариш" не вірить „товаришеві", бо коли є злочинний режим, то будуть завжди і злочини.

Пантелеймон Ковалів

ПЕРЕМОГА ЖИТТЯ НАД СМЕРТЮ

Цього року, як і кожного року, церковні дзвони в день Світлого Воскресіння Христового знову приносять нам велику радість, радість перемоги життя над смертю, світла над темрявою.

Христос Воскрес, і даруєтьcя нам життя вічне. Христос Воскрес, і жадоба життя знаходить джерело в житті воскреслого Спасителя. Бог відкриває нам вічне життя, і ми віруємо, що милосердям Божим ми ввійдемо в нього.

Христос Воскрес із мертвих і цим переміг смерть. Смерть бо через людину, і через людину воскресіння мертвих (I Кор. 15:20. 21). Це незаперечна істина. Ап. Павло в Першому Посланні до Коринтян пише й стверджує цю велику подію, яка викликала проповідь по цілому світі про викупну жертву Спасителя, про Його смерть і Світле Воскресіння. „Коли ж бо Христос не воскрес, — пише він, — то проповідь наша даремна, даремна також і віра наша" (I Кор. 15:14).

Той же апостол розкриває нам також таємницю й нашого воскресіння. „І нас, що були мертві за гріхи, ожив Він (Бог) разом з Христом... і разом з Ним воскресив" (Єфес. 2:5. 6).

Нині в пасхальну ніч ми разом з Христом радіємо й оспівуємо перемогу над смертю Спасителя, Божественного Світла — над темрявою. Своїм воскресінням Христос поклав початок воскресінню всіх померлих: „Христос воскрес із мертвих, — співається в тропарі, — смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував". В церковній пісні співається: „Святкуємо перемогу смерти, руїну пекла; святкуємо інше життя вічне; славимо Бога і Препрославленого" (Тропар 7-ої пісні Канону).

Ранком, у день Воскресіння Христового, Син Ісус Христос з'явився жінкам-мироносицям. Вони зраділи людською радістю, що воскрес Той, якого поховано. Вони зраділи, почувши Його голос привіту: „Радійте"!

І ми радіємо вже пасхальною радістю, прославляємо Його в церковних піснопіннях, виголошуючи невмирущі слова пасхального привіту: „Христос Воскрес!"

Св. ап. Павло навчає, що в цю пасхальну ніч Бог відкрив людям, що Син Божий, відкупивши рід людський і поклавши початок і нашого воскресіння з мертвих, „оживить і наші смертні тіла Духом Святим" (Рим. 8:11). У своїх Посланнях апостол раз-у-раз навчає правди Воскресіння Христового. „Бо я передав вам найперше, що я прийняв, — пише він до Коринтян, — що Христос був умер ради наших гріхів за Писанням і що Він був похований, і що третього дня Він воскрес за Писанням" (I Кор. 15:3. 4).

До пришестя на землю Христа панувала жертва старозавітна, коли в „Святині", в „Скинії" приносили в жертву козлів і телят. Після пришестя на землю Спасителя стала існувати інша жертва. Він прийшов із більшою й досконалішою скинією, нерукотворною... і не з кров'ю козлів і телят, але з власною кров'ю ввійшов до святині один раз і знайшов... відкуплення" (Євр. 9:11. 12).

Ця жертва відкуплення вже близько двох тисяч років приноситься на св. Літургії, але вона означає лише жертву спомину про єдину жертву Христа на хресті. Ця жертва приноситься згідно з заповітом Спасителя: „Це творіть на мій спомин".

Христос Воскрес із мертвих один раз. І цю небувалу в світі подію ми повторюємо, знаменуємо з року в рік; ми згадуємо про неї, переживаємо разом з Христом і тими близькими, що були з Ним. Ми радіємо, як зраділи жінки - мироносиці і апостоли, яким не раз протягом 40 днів з'являвся воскреслий Христос. Ми радіємо, як і вони раділи, бо то була перемога, переможна Жертва над смертю.

Христос Воскрес!

ПРИЧУЛИСЬ ДЗВОНИ В РІДНОМУ СЕЛІ...

Неначе в ранній, опалевій млі
Причулись дзвони в рідному селі.
Летіла з вітром звуків завірюха,
А я стояв задуманий і слухав . . .

Ось перший подих рідної весни
І перші мрії, перші юні сни,
І перше в серці виплекане слово
Весніввкою розцвілося чудово.
Щоби здійснилось слово незабутнє

Пісень воскресних . . .
В минуле наше, а може й майбутнє,
Гагілка перша, перший хоровід,
Розспіваний, розсміяний похід.

Наче завірюха
Летіли звуки, я стояв і слухав,
Як же далеко ті дзвони грали,
А як глибоко в душу западали,
Ці срібні дзвони в рідному селі,
Що гомоніли в опалевій млі.

Богдан ЛЕПКИЙ

Микола Чубатий

ІСТОРИЧНО-КАНОНІЧНІ ОСНОВИ ПОМІСНОСТИ УКЦЕРКВИ

(3)

Восени 1969 р., себто скоро по Архиєпископськім Синоді УКЦеркви, префект Східньої Конґреґації кард. Фюрстенберґ вибрався особисто до ЗСА з пляном відвідати всіх Владик нашого обряду, щоб їх переконувати, що Архиєпископський Синод неважний і таким чином зорганізування помісної УКЦеркви теж неважне. Маю враження, що виправа покінчилася не великим успіхом.

Окрему увагу звернув він на трьох владик того самого нашого обряду для карпаторуських еміґрантів, щоб вони також не увійшли в склад нашої Церкви, як повинно бути згідно зі Соборовим Декретом. Їх, як писала преса, він запевняв урочисто, що вони не зможуть увійти в склад помісної УКЦеркви. До Канади кард. Фюрстенберґ не вибирався.

Мала Семінарія в Римі ведена за гроші Східньої Конґреґації, збудована на площі межа в межу з УКУніверситетом та катедрою св. Софії. Молодь відгороджено металевою сіткою, щоб не зживалася з університетом та катедрою св. Софії. Одначе, вона раз-у-раз розбирає сітку, розуміючи по-своєму це відчужування. Чергове завдання проводу УКЦеркви та мирян — подбати, щоб ця молодь, майбутні священики УКЦеркви, була вихована в Римі в дусі прив'язання до рідної Церкви, мученої в Україні. Вона мусить набирати льояльности до своєї ієрархії під проводом Його Блаженства.

Спосіб найменування о. прелата Івана Стаха та єпископа викликав нову бурю ще з невідомими наслідками. Відповідальні за українську еміґрацію кола, провідні чинники в церковнім русі стараються назріваючу реакцію не випускати зі своїх рук. Чи це вдасться — покажуть найближчі дні. Маємо ситуацію, в якій здорове державницьке думання є конечне, а його часто бракує.

У дискусії теперішнього візантійського патріярха з Римським Престолом на тему повного церковного поєднання представник візантійського патріярха сказав: „Найбільшою перешкодою до повного церковного поєднання стоять уніятські східні Церкви, так званий левантинізм. Вони покинули східнє православ'я з чисто матеріяльних комбінацій, для ласки західніх потуг та комерційних установ, що діяли на Близькім Сході. Вони вповні затратили свою східньохристиянську душу. Єдиним винятком може бути тільки уніятська Українська Церква. Вона постала з національних потреб свого народу. Вона завжди старалася зберігати свою східньохристиянську ідентичність і не постала з матеріяльних комбінацій". Цими словами православний східній богослов дав позитивне свідоцтво Католицькій Церкві Руси - України, як Церкві, що старається зберігати свою церковну самобутність.

Сказане царгородським богословом сильно підперте новими історичними дослідами, які виказують, що Церква Руси - України вже від перших днів її організації за св. Володимира мала свою автокефальну організацію і не була залежною від Царгороду, як тепер все ще без надуми повторюють свої та чужі письменники. Перший голова Руської Церкви був підданим київського володаря, резидував у Тьмуторокані над Озівським морем, а частіше в Переяславі. Господарсько - організаційний центр Церкви Руси був у Києві. По смерті Володимира Великого його держава була поділена рікою Дніпром на дві між синами Ярославом і Мстиславом Володимировичами. Цей поділ держави Володимира спричинив бажання Ярослава мати у себе в Києві власного митрополита і ним ставгрек Теопемпт (1037), який, одначе, втримався в Києві лише коло шести років. Національний самостійний церковний струмінь, ведений учнем Іларіоном, узяв верх, і митрополитом Руси став Іларіон. І так мінялося впродовж ста років, що бували митрополитами русини та греки. Аж по розпаді Київської імперії в половині XII ст. приходили вже тільки митрополити греки, залежність яких від Царгороду була чисто номінальна, а Київський Митрополит на ділі був самостійним головою Київської помісної Церкви.

У XV та в першій половині XVI стол. по відокремленні від Київської Церкви Московщини (1448), в якій утворилася автокефальна Московська Церква, Київська митрополича провінція розтягалася вже тільки на Русь-Україну і на Білорусь. В міру того, як у спільній Українсько - Білоруській (Литовсько - Руській) державі зростало і значення римокатолицтва, зростало в Русі-Україні значення ієрархії, яка для народу стає „владиками", себто духовними та світськими володарями. З другого боку зростає значення церковних братств, як оборонних організацій міщанства проти натиску латинства.

Переломовою подією на гірше стала Люблинська Унія (1569), якою всі українські землі вилучено з границь Великого Князівства Литовсько - Руського і включено до Польської Корони. Польські королі для ослаблення Української Церкви присвоїли собі право патронату над Церквою, себто йменування владик, і таким чином на владичі столиці діставалися люди темні, часто негідні поплихачі польського двора. Духовенство, а з ним і цілий нарід попали в повну темноту. Тільки з трудом міщанство боронило по містах свій український стан посідання.

А противник — польський нарід, маючи доступ до західньої ренесансової культури XVI стол. культурно зростав. Римо - католицька Церква армією релігійних шовіністів - єзуїтів наступала на рештки українського стану посідання, польонізуючи та переводячи через свої знамениті колеґії рештки української шляхти на латинство. В тім часі рештки української шляхти та церковні братства під проводом могутнього маґната кн. Костянтина Острозького думають, як рятувати український нарід від повної загибелі. Як? — Піднести його культурний стан і без посередництва поляків дістатися також до квітучої тоді культури ренесансового Заходу. Це могло статися тільки через релігійну Унію з Римом, тим більше, що в Москві зорганізувався московський патріярхат (1589), який став підносити претенсії до володіння над Київсько - Руською Церквою.

(Закінчення буде)

НЕМА ПОПРАВИ В БЕРЛІНІ

Бонн. — Речник уряду Західньої Німеччини заявив знову на пресовій конференції, що канцлер Віллі Брандт не пред'явить парляментові пакту неагресії з СССР до ратифікації, поки не прийде поправа відносин довкола Західнього Берліну. Покищо переговори в цій справі з Совєтами та східньо-німецькими комуністами не дали успіху.

Леся Лисак

СОНЦЕ ВЕЛИКОЇ П'ЯТНИЦІ

І знов приходить на чужині Велика П'ятниця. Для жінки, що працює в американському комерційному світі, це такий сам робітний день, як усі інші в тижні, місяці, році. Тим хіба тільки відмінний, що в кожну п'ятницю — і цю теж — треба відбути службову поїздку. Разом з іншими працівниками фірми. Це теж означає, що треба разом їсти полуденок - ланч. У якомусь підміському ресторані. І коли співтоваришi праці замовляють їжу, жінка просить подати собі лише чай і хліб. Легке здивування колег - аматорів доброї їжі: — Ви аж на такій суворій дієті?

Погляд жінки перехрещується з очима співбесідників при столі. Потім повертає у вікно, в яке вливається квітнева соняшна роззолота. Вона така промениста, аж сліпить очі. І, відповідаючи звільна, „ні, це не дієта, в мене сьогодні Велика П'ятниця" — відчуває, що її думки зовсім не тут, а пішли кудись стежкою, витканою сонцем. Пішли в рідний край далекого дитинства. Жінку, що огортає руками кухлик чаю, звали в дитинстві Ренею.

... Коли сусідка з гімназійної лавки і інститутської спальні, Іванка, запросила до себе Реню на Великодні свята, вона трохи не підскочила з радости. Бо уявляєте собі, що таке запрошення значило? Провести Великдень на сільському приходстві! Бо Іванка була „попадянкою", а Реня — донькою вчителів. До приходства Реня здавна „мала слабість". Там живуть зовсім інакше, ніж у шкільному, державному будинку. Там все інакше починаючи від тої брами, якою заїжджають бричкою на захаращене подвір'я. Починаючи від того подвір'я, де пахне сіном обори, скиртами вимолоченої взимі соломи в'їжджениими коліями возів. Де походжають, випнувши червоні шиї, набундючені індики. Де пси, що ліниво вигріваються перед ганком, вітають чужих вдавано суворим гавкотінням і лащуться, вимахуючи хвостами, до своїх. А що вже казати про просторну кухню, де завжди повно „челяді" і людей із села. А що вже казати про ті великі „покої", де в потемнілих рамах портрети бабунь і дусів старого священичого роду. І вибляклі від сонця важкі портьєри — завіси на вікнах, що виходять у яблуневий сад. А ще коли Іванка обіцяла, що Реня спатиме на канапі, в „сальоні" — місці для почесних гостей — запрошення на Великдень означало дуже радісне вдоволення.

Ну й поїхали у Великодній Четвер вранці. Приходська гостинність, привітання: „Добре, що вже мої діти вдома!" — бо приїхали теж Іванчині брати зі студій зі Львова, сестра з посади. Забілені мукою їмостині руки — якраз пекла паски — і турботливість: „Ви, певно, голодні з дороги". Зараз же якісь домашні присмаки, пахуча кава. Пригадуєте її, ту каву, яку щоразу треба було спражити, змолоти, запарити і бухаючу ароматом пити з густим „кожушком" домашньої свіжої сметанки? А потім при свічках у церкві Страсті Христові. І з кожним Євангелієм — інший фелон священика. Доземні поклони, сумовиті мелодії „Претерпівший за нас страсти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй нас"... І дзвони з дзвіниці, що вмовкають перед черговістю сухого стукоту дерев'яних калатал жалоби.

І знов вечеря при столі на двадцять чотири особи, при світлі нафтової лямпи, що стелить мляве світло на білу скатерть, на великі полумиски, масивні крісла, старі меблі. І їмость припрошує: „Їж, їж, Реню! Треба добре повечеряти". А Реня якраз не може їсти. Забагато вражень на один день. Завелика зміна після інститутських монотонних днів.

Ранком будить сонце. Безцеремонно протискається крізь нещільну завісу в „сальоні". І яблуневе віття теж зазирає у вікно. А під яблунею сміються золотими усмішками жовті нарциси. Весна. Весна, бо сонце таке сліпуче!

— „Зараз запахне кава. Свіжопражена, незрівнянна приходська кава. — думає Реня, вдягаючи гімназійний „мундурок". Те повітря з піль, з саду, що б'є з вікна, викликає апетит. Та запаху кави чомусь не чути, і Іванка, що входить до сальону, питає: — Хочеш піти з моїм братом відвідати хворих? — Бо брат „медик" лікує задарма селян. І додає: — А потім підемо до лісу збирати фіялки. — Зідхає. — Сьогодні буде довгий день. Їсти дадуть щойно увечері, як винесуть Плащаницю.

Ідуть з приходства. Одне, що у Велику П'ятницю треба зробити добре діло — помогти хворим. А друге — як висидіти в хаті, коли там якраз варять шинки і ковбаси, які пахнуть так, аж млоїть? До уст не вільно нічого взяти — ну, хіба трішки води.

А вже найважче хіба Іванчиній мамі - їмості. І то не з причини тих спокусливих шинок, які вона варить, ні. У Велику П'ятницю раз на рік їмость відмовляє собі найбільшої приємности — папіроси. Вона так багато курить, а сьогодні не візьме ані одної до уст. А ці святочні приготування так нервово напружують. Так хотілось би закурити!

Є вбогі, селянські хати, де лежать старі жінки на постелях із сірого небіленого рядна. Задуху пробиває гострий чад йодоформу. Це брат - медик посипає ним рани, які не хочуть гоїтися... І людський біль хвороби у Велику П'ятницю. Є відчуття людської немочі.

Потім є ліс, що зеленіє, мов би не було ніяких страждань і смутків, є фіолетові полянки з дикими лісовими фіялками. Їх можна рвати пригорщами. Вони пахнуть, і заглушують далекий чад йодоформу.

Увечері, по повороті від Плащаниці, на великому столі стоїть перед кожним тарілочка із малим шматком риби і куском чорного хліба. І чашка гарячого чаю. Великий Піст. Усі ті присмаки, від аромату яких крутиться в голові, будуть щойно у день радости, у Великодній день...

... Квітневе сонце стелить золоту доріжку на стіл у ресторані. Жінка держить в руці чашку чаю. Думає про людей, які вміли відмовити і собі, і навіть дітям своєї і фізичної приємности в той день, коли помер Христос. В ім'я своєї віри, рідної традиції. А може це для того, щоб і себе, і своїх дітей загартувати. Бож не самим хлібом живе людина...

Наталія Савченко

ВЕЛИКДЕНЬ У КИЄВІ ЗА СТАРИХ ЧАСІВ

(1)

Весна видалася дуже гарна, а Великдень пізній. Київ розцвів квітами по бальконах домів та й за вікнами в пачках уже красувалися весняні квіти. А Дніпро, наш дідуган, ніс спокійно повні свої весняні води. Про Дніпро, між іншим, довідалася я ще в гімназії, коли нам наказали вивчити на пам'ять „Дніпро" Гоголя, як взірець поетичної прози: „Чуден Днепр при тихой погоде, когда вольно и плавно несет полные воды"... так починався цей уступ. Тепер дивилась я на нього з Володимирської гірки й згадувала ті слова. Дійсно чудовий!

Намовили мене товаришки залишитися на Великдень у Києві: „Ти побачиш, як буде гарно тут, — казали. — Підемо по церквах". Спокусилася й залишилась.

Надійшов бажаний день. Умовилися зібратися всі коло Думи, на площі. Тітка, в якої я спинилася, вибиралася раніше до Софійського собору, бо, казала, пізніше й не проберешся в церкву.

Ми ж умовилися на одинадцяту. Всі прийшли точно. „Ну, куди ж на початок?" — виникло питання. — „Звичайно, починаймо від св. Софії: там чудово співатиме хор". Рішено. Пішли.

В повітрі панувала урочиста тиша. Висока темна небесна баня усипана безліччю зірок. Вони виблискують, миготять і надають таємничого чару ночі. А весняне повітря, таке лагідне, чисте, ласкаве, ніжне, проймає всю істоту, бадьорить. Не можна висловити, як воно впливає на душу, оте повітря, що буває тільки в Україні навесні. Ми підставляємо обличчя до легенького вітру, а один з наших починає: „Нема на світі України, немає другого Дніпра! — „О, так!" — всі хором підтвердили.

Почулися призивні дзвони. — „Це ще часи," — хтось заспокоїв. Але ми поспішаємо. Врешті прибули. Ось і величчна наша гордість — Софіїівський собор. „Господи, та куди там нам пробратися всередину!" — з переляком вигукнула одна з наших товаришок. „Мови немає! Що ми робитимемо?!" І справді: перед головним входом тісниться величезний натовп. В церкві вже повно. А спереду, перед самими дверима по обох боках притулилися жебраки, — тепер їхні „жнива": кожний дасть хоч копійку. „То може проберемося на хори?" — хтось промовив нерушучо. — „Еге, нас тільки там і чекали, — засміялися всі гуртом. — Там певно вже аж висять вінком з хорів. А ще ж і хор?!"

Хоч не маємо великої надії, але все ж просуваються помалу сильні, молоді плечі студентів. Я відмовляюся втискатися всередину. „Задушать, дихати не буде чим, не витримаю духоти! — боронюся я. — Краще зачекаємо тут, при вході, поки виходитиме процесія. Потім може й пощастить увійти".

Так і порішили. Саме впору. Двері раптом широко відчиняються й наперед просуваються люди з корогвами, далі духовенство, хор... Ми вливаємося в натовп. Двері собору замикаються і запечатуються. Церква тепер — це гріб Господній.

Процесія рушає й зі співами хору обходить тричі навколо церкви. Ми й собі вплітаємо свої голоси. Ось уже обійшли тричі й спинилися перед замкнутими дверима. Урочистий, напружений момент.

Раптом ударив переможно один, а за ним другий та інші дзвони. Полилася велична мелодія, властива софійським дзвонам. Від Михайлівського поблизького монастиря прилучився потужний, урочистий дзвін, а там і Миколаївський озвався, за ним — Володимирський. Аж ось здалека чується з Печерського, навіть із Видубецького. І понеслися радісні дзвони, сповіщаючи про Воскресіння Христове. Створилася велична симфонія, яка наповнює все повітря й лине високо в небеса. Київ вітає воскресіння Господа нашого Ісуса Христа!.. Він дзвонить, віщує велику новину. Здається, що св. Володимир ще вище підносить свого благословляючого хреста. Здається, квіти ще сильніше пахнуть, а зірки ще яскравіше світять: „Христос воскрес! Христос воскрес!"

Печатка зламана, двері широко відкриваються. Всі спішать у церкву. „Христос воскрес! Христос воскрес!.." Хор співає чудово. В ньому ж бо і оперові співаки, солісти. В серці зростає почуття молитовної екстази. Ми співаємо також. Всередині церква сяє вогнями. Та ми довго не затримуємося, поспішаємо далі. Куди? Та, звичайно, спершу до Михайлівського, це ж недалеко, потім до Володимирського. Біжимо, поспішаємо, хочемо ще й там почути вітання священика: „Христос Воскрес!"

Дзвони не перестають перегукуватися мелодійними передзвонами. Вінками оточують церкви кошики з пасками, — це до свячення. При них миготять свічечки. Певно ввесь Київ висипав до церков, і де їх стільки набралося? По дорозі ми христосуємося поміж собою. Відмовитися невільно — звичай! Студенти використовують можливість поцілуватися з паннами, але всі серйозні. Побували у Михайлівському, а далі — у Володимирському. — „А що, якби шугнути до Печерської Лаври, га?" — виникає в когось пропозиція. — у Миколаївському по дорозі можемо трохи перепочити".

— „Ну що ж, ходім! Ноги не куплені, витримають!

(Далі буде).

„ІСУСА ХРИСТА РОЗП'ЯТО ЗА НАС"...

ВЕЛИКОДНЕ ПРИВІТАННЯ ВІД РАДИ УКРАЇНСЬКИХ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ЦЕРКОВ В КАНАДІ

Ісуса Христа розп'ято за нас. Коли Ісус умер одвічна правда звершилась. Тому, що Ісус умер, темрява і неволя ніколи вже не будуть для нас такою темною, ані смуток таким гірким, ані смерть такою жахливою. Коли Христос умер, Він умер за гріх, щоб усі ми могли стати в Нім живими і вільними для Бога.

Христос умер, Він же і встав із мертвих. Великдень означає, що Ісус живе. З цією новиною приходить особиста певність, що віруючий не є самітним, що не він, ані його нарід не є покинені на власні сили в журбі і в радості, в боротьбі і змаганнях, в успіху чи в поразці, на волі чи в неволі, в житті чи в смерті.

Сила воскресіння Ісуса Христа стає силою народу, що йде слідом за ним. Подія воскресіння Ісуса Христа значить, що Христос зараз є у славі.

Він є той самий потужний, люблячий, „сильний спасти приходящих через Нього до Бога, будучи вічно жив, щоб посередникувати за них". Це є наша певність і надія.

Якщо людина знає в своїм житті потугу воскресшого Христа, вона знає, що Він живий. На підставі особистого досвіду і знання воскресшого Христа апостол Павло з торжеством проголошує, як абсолютну певність: „Тепер же Христос устав з мертвих, первістком між мертвими ставня". Якщо ми простягнемо руку віри, ми знайдемо, що це є дійсно так, і що Він є таки з нами завжди до кінця світу, щоб розділити з нами Його побіду над невільництвом, неправдою, гріхом і смертю.

В ім'я Ради Українських Євангельських Церков ми вітаємо Вас:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Пастор М. Фесенко, президент; пастори В. Давидюк і Ф. Луцик, заст. президента; Валентин Сорон і пастор В. Кучер, секретарі; пастор Г. Б. Деркач, скарбник. Члени Управи: д-р К. Костів, пастор І. Кубрин, пастор З. Речун-Панько, пастор С. Шульга, С. Дудар, Т. Каменецький, Д. Миколайчук, П. Осипович.

„Бояриня" Лесі Українки вийшла друком у Канаді

Торонто. — Заходами Організацій Українок Канади, ОУК, вийшла з друку книжка під наг. „Леся Українка, „Бояриня" на 140 сторінок, в якій сама заборонена в Україні поема займає 50 сторінок, а решту — статті й оповідання таких авторів: М. Драй-Хмара — стаття „Бояриня". Катерина Штуль — оповідання „Одного пополудня в Геллуані" проф. М. Глобенко — „Леся Українка", І. Дзюба „Та що пильнувала ватри", стаття, і Б. Марчук „Слово, що палає", публіцистика. У кінці збірки поміщено „Голос однієї російської ув'язненої", датований 1896 роком, в якому між іншим сказано в обороні засуджених тоді царизмом поетів і письменників: „Не бійтесь, побратими, в'язниця поетів, що люблять волю, батьківщину і народ, не така тісна, як інші місця ув'язнення, вона простора, і її славне ім'я — Росія. Поет може там мешкати, і навіть у безпеці, позбавившись тільки імени або позбавившись усього". Публікація поеми „Бояриня" в Канаді в Році Лесі Українки є другою важливою подією в закордонному житті цього антиросійського твору, не друкованого за життя Лесі Українки: вперше поему „Бояриня" за кордоном було опубліковано в 1971 році, в журналі ОДУМ-у „Молода Україна", що виходить у Торонті, а тепер ця поема Лесі Українки вийшла й окремим друком, спільно з іншими авторами. До недоліку збірки треба зарахувати, попри гарний зовнішній вигляд, багато помилок, понад 25. Видання прикрашене портретом Лесі Українки, роботи Івана Труша, обкладинка мистця Мирона Левицького. До літературознавчої статті „Бояриня" покійного поета Михайла Драй-Хмари додано показник джерел.

ЮВІЛЕЙ ЛЕСІ УКРАЇНКИ В ЛОНДОНІ

Лондон. — Столичний Гурток ОУЖ — Об'єднання Українських Жінок при Відділі Союзу Українців у Британії, відзначив при масовій участі громади 100-літній ювілей Лесі Українки в залі Централі СУБ. Гуртком ОУЖ керує п-і С. Драбат, яка й відкрила свято, доповідь виголосила п-і І. Мащак. Крім рецитацій і окремих музичних точок, члени Української Студентської Громади в Лондоні з успіхом показали уривок із „Лісової Пісні" Л. Українки, у виконанні Марти Єнкали, Ігоря Коваля та Юрія Єндика.

Веселих Свят!

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— пересилають —
Рідні, Приятелям і Знайомим
Д-р Климентій і Ольга Стефанія Рогозинські
та
Д-р Юрій Срібний

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям та Друзям
— пересилає —
д-р Василь Кіналь
з Родиною

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Адам і Ліда Якимів
з Родиною

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
пересилають
РІДНІ, ТОВАРИШАМ, ЗНАЙОМИМ
і ШАНОВНИМ ПАЦІЄНТАМ
Д-р Маркіян і Янка Мігоцькі з дочками
Clifton, N.J.

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
д-р Надія і інж. Ігор Кмети
з Родиною

З ВОСКРЕСЕННЯМ ХРИСТОВИМ
Веселих та Щасливих Свят
Рідні, Знайомим та Шановним Пацієнтам
— *бажає* —
Д-р Юліян Ґной
з Родиною

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажають —
д-р Іван і Наталія Макаревич

НАШИМ ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ПЕРЕДАЄМО ЩИРІ БАЖАННЯ
Веселих Свят
І ВСЬОГО ДОБРА В ДАЛЬШОМУ ЖИТТІ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Стефа і Осип Диби
71 East 7th St., New York, N.Y. 10003

З ПРАЗНИКОМ
Воскресення Христового
НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
— бажаємо —
УСІМ БЛИЖЧІЙ І ДАЛЬШІЙ РОДИНІ,
ШАНОВНИМ ПРИЯТЕЛЯМ ТА
КОЛЕГАМ ПО ТЕАТРІ
Олімпія Добровольська
Йосип Гірняк

Христос Воскрес!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Замість окремих святочних побажань
Родині, Приятелям і Знайомим
на Фонд „ЦЕРКВА в ПОТРЕБІ"
складаємо 20.00 дол.
МАРІЯ й ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
Вудгейвен, Н. Й.

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!!!
— бажають —
МИКОЛА та АННА КУРНІЦЬКІ з Мамою

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВЕСЕЛОГО ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
всему Духовенству, Родині і всім Знайомим
по цілому світі — бажає —
ЯКИМИШИН МИКОЛА з РІДНЕЮ
з села Ячмін, повіт Перемишляни, Зах. Україна
тепер:
68 Miller Street, Rochester, N.Y. 14605, USA

Христос Воскрес!
Усім, Родині, Друзям, Знайомим, Братам Православним, які щирою, незрадливою душею вшановують Воскресення Христове згідно з українськими предковічними звичаями
сердечно вітають
д-р Александра і д-р Іван Яроші з донею Оксаною

Рідним, Друзям і Знайомим
щире
ХРИСТОС ВОСКРЕС
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажають —
д-р Юрій і Віра Кушнірі
з донями Лесею і Мартусею

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідним, Приятелям і Знайомим
бажають
д-р Мирон і Ярослава Зарицькі з Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідним, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —
д-р М. Крижановський
з Рідною

РАДІСНИМ
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"
щиро вітаємо
РІДНЮ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ
Ольга і Іван Кобзяр
XENIA, Hunter, N.Y.
(518) 263-4100

Христос Воскрес!
ВСІМ ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажаємо
Веселих Свят
і КРІПКОГО ЗДОРОВ'Я
Люся А. Карабіневич
і син
Микола Лопухович

Веселих Свят
Воскресення Христового
ВСІМ НАШИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ, ТОВАРИСТВАМ
І ПІДПРИЄМЦЯМ, ЗНАЙОМИМ ТА РОДИНІ
— бажає —
Ірина Біскуп
і Члени її Оркестри
126 Hendrix St., Brooklyn, N.Y. 11207 (212) 647-4138

З Воскресенням Христовим
НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ
ПЕРЕСИЛАЄ ВСІМ
Родина Шонк-Русича
МИСТЦІ-ЕМАЛІСТИ
Ню Йорк, Н. Й.

Родині, Приятелям і Всім Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають —
Антонина ВОЗЬНА
Юліян і Марія САВЧАКИ зі Синами
Бруклин, Н. Й.

Родині, Друзям та Знайомим
— бажаємо —
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Анатоль, Марія, Богдан, Лідія та Данилко
ДОМАРАЦЬКІ

РАДІСНИХ І ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Друзям та Знайомим
— бажають —
Василь, Богуслава, Василько і Оленка
ГНАТІВ

Рідні, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ЗЕНЯ і ІВАН БУНДЗЯКИ
з синами Александром і Ізидором та
КАРОЛИНА і ІЗИДОР ЛАВРИЩКО

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Родині, Приятелям і Знайомим
Веселих Свят
бажає
МИХАЙЛО ЛИСОГІР
Ню Йорк

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
Д-р Володимир і Марія ВІРЩУКИ з Родиною
Мейпелвуд, Н. Дж.

З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
— бажають —
СОНЯ і ОСИП СТЕЦУРИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВЕЛИКОДНЯ
— бажають —
ЛІДІЯ і ОКСАНА ВІКУЛ

ВСІМ МОЇМ РІДНИМ, СВОЯКАМ та ЗНАЙОМИМ
БАЖАЮ
ЩАСЛИВИХ ТА ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВЕЛИКОДНЯ
мгр. СТЕПАН ВОЛЯНСЬКИЙ

Веселих Свят
Воскресення Христового
РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, КЛІЄНТАМ
ТЕПЕРІШНІМ І МАЙБУТНІМ
бажають
власники „КРИМУ" і „ТАМАРИ"
Вайлдвуд, Н. Дж.
Д-р Ярослав і Стефанія Бернадини

Христос Воскрес!
Рідні, Приятелям та Знайомим
щирі побажання
Веселих Свят
пересилають
д-р Богдан і Марія Макарушки
Бруклин, Н.Й.

З ПРАЗНИКОМ
СВІТЛОГО ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Рідним, Приятелям і Знайомим
— бажають —
Д-р Остап і Зеня Баран з Родиною

ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РІДНІ і ЗНАЙОМИМ
— бажають —
д-р Олекса Лятишевський
з Рідною

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Величним і Радісним
„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!
— вітаємо —
Родину — Приятелів — Знайомих —
по обидвох боках Океану
Ярослава, Зенон, Христя і мама Евстахія
СНИЛИКИ

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Найкращі побажання зі Святами
Воскресення Христового
пересилає —
ЮЛІЯН РЕВАК

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ — „ХРИСТОС ВОСКРЕС!"
І ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ВЕСЕЛИХ СВЯТ
РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ І ПРИЯТЕЛЯМ
пересилають
КВІТКА, ВАСИЛЬ, КАТЯ і ЮРКО
СТЕЦЮКИ

РАДІСНИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
бажають
ВОЛОДИМИР, ОЛЕНА і РОМАН ГЕНТІШ

МОЇМ РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажає —
інж. ВАСИЛЬ ТРИЛЬОВСЬКИЙ
Ню Йорк, Н. Й.

РОДИНІ, ДРУЗЯМ, ЗНАЙОМИМ
ПО ЦЕЙ І ТОЙ БІК ОКЕАНУ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
д-р РОМАН і СОФІЯ КРИЩТАЛЬСЬКІ

З НАГОДИ ПРАЗНИКА
Воскресення Христового
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
СЕРДЕЧНІ БАЖАННЯ
— пересилають —
Михайло, Ірина і Ігор
Морози
76 Coursen Pl., Staten Island, N.Y. 10304 (212) 981-5334

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
— бажають —
д-р Віталій Богданів — з родиною

РІДНІ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажає —
д-р Борис Филипчак
з РОДИНОЮ
Пассейк, Н. Дж. (57 Passaic Ave.)

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Вельмишановним Гостям, Приятелям і Родині
ВЕСЕЛИХ СВЯТ
— бажає —
Д-р Роман і Зузанна Сапович
РЕСОРТ НАД МОРЕМ
VILLA LIDIA
128 E. Crocus Road Wildwood Crest, N.J. 08260
Phone: Area 609-522-3348

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Рідних, Приятелів та Знайомих
З ДНЕМ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— вітає —
Д-р Марія Ярославська
ДЕНТИСТ
782 West End Avenue — New York 25, N.Y.
Tel.: MO 2-5181

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
РОДИНА НАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road — Philadelphia, Pa.
MA 7-1320 — DA 9-1844

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Українським Установам, ВШ. Покупцям, Родині та Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— *бажає* —
Пилип Оприск з Родиною
Власник — GRAND SUPERMARKET
175 Grand Street, Brooklyn, N.Y.
Tel.: EV 4-3842 — Home: 387-0510

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Вп. Клієнтам і Прихильникам
бажає
„БІБЛОС"
УКРАЇНСЬКА ПЕРЕПЛЕТНЯ
107½ St. Marks Place, New York City — OR 7-0370

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЙОМИМ
та ВИСОКОПОВАЖАНИМ
і ДОРОГИМ ГОСТЯМ
ОРХІДЕЯ
145 2-га Евню
Ню Йорк, Н. Й.
бажає
Марія Підгородецька

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!
З ДНЕМ
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
всім своїм Гостям, Приятелям та Знайомим
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
— бажає —
Український Ресторан
105 St. Mark's Place — NEW YORK 9, N.Y. — GR 7-9474
— власники —
ЯРКО ПРЕМА і ВОЛОДИМИР РАПОВИЧ

Христос Воскрес!
РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ І ЗНАЙОМИМ
Веселих Свят
Воскресення Христового
— бажає —
Михайло Брездень з Родиною
Пассейк, Н. Дж.

Веселих Свят
Воскресення Христового
від
СОНЯ ВІЛЛЯ
WILDWOOD CREST, N.J.
Тел. (201) 226-4089
Від 5-го червня
тел.: (609) 522-4084
ОЛЬГА і БОГДАН ЧАПЛ
НАДЯ, РОМАН і СОНЯ СТЕТКЕВИЧІ

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— бажає —
Kalyna Meat Products
494 Uniondale Avenue
Тел. (516) IV 3-8887 Uniondale, L.I., N.Y. 11553

Христос Воскрес!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
БАЖАЄ ВСІМ
УПРАВА
Bankers Federal Savings and Loan Association
A Mutual Savings and Home Financing Institution
130 Second Avenue — New York, N.Y. 10003

Веселих Свят
Воскресення Христового
Родині, Знайомим і Дорогим Гостям бажають
С. БАРДИГУЛА і С. БОДНАР
власники
NIKOLAS CAFETERIA
29 Cooper Sq., New York City — GR 3-7180

Веселих Свят
Воскресення Христового!
Родині, Односельчанам, Знайомим і Гостям
бажають
ОЛЬГА і ГРИЦЬ СЛИВКИ
власники
Українського Ресторану „ОДЕСА"
117 Ave. "A", New York City — Tel.: 473-9132

Христос Воскрес!
ВШ. ГОСТЯМ ВАКАЦІЙНОЇ ОСЕЛІ
„МАКОВИЦЯ"
ВСІМ ЧЛЕНАМ НАШИХ РОДИН, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ
ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресення Христового
— бажають —
САВА й ЯРОСЛАВ НИКИФОРЯКИ
з Ню Йорку й Дітройту

Веселих Великодніх Свят
— бажає —
TWARDOWSKI TRAVEL AGENCY
18 Saint Marks Place, New York, N.Y. — 475-5588
- Групові й індивідуальні виїзди до Польщі, України і країн СССР.
- Летунські білети по ЗСА.
- Пачки РЕКАО і гроші до Польщі.
- Пишіть за каталогами.

Веселих та Щасливих Свят
РОДИНІ, ПОКУПЦЯМ І ЗНАЙОМИМ
— бажає —
Ірена Гоповська
КРАМНИЦЯ
ЕКО
145 Second Avenue — New York, N.Y.
Tel.: AL 4-0888

Дорогим ГОСТЯМ, ДРУЗЯМ та ЗНАЙОМИМ
бажають
ЩИРО СЕРДЕЧНЕ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Олекса, Марія, Тоні ШУМИЛО
Lexington Hotel
LEXINGTON, N.Y. ТЕЛ.: 518 989-9797

З НАГОДИ РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
найсердечніші побажання всім Організаціям
— складає —
УКРАЇНСЬКА ТАНКОВА ОРКЕСТРА „АМОР"
SY 2-7692 — під проводом Миколи РОМАНЕНКА

Христос Воскрес!
НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
Веселих Свят
Воскресення Христового
СВОЇМ КЛІЄНТАМ, РОДИНІ та ПРИЯТЕЛЯМ
— бажає —
L. PROC BEAUTY SALON
95 Second Ave., New York, N.Y. 10003. AL 4-8675

Щирий Святочний Привіт
З ВЕЛИКОДНЕМ
НАШИМ КЛІЄНТАМ та ВСІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ
— пересилають —
ДМИТРО ГОРБАЙ • МАРІЯ ГОРБАЙ
З УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА
SCOPE AGENCY
REAL ESTATE — INSURANCE — TRAVEL
Тел.: 357-5400
192-12 Northern Blvd., Flushing, N.Y. 11358

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
ВШ. Клієнтам, Друзям та Знайомим
— бажає —
Kowbasniuk Agency
НОТАРІЯЛЬНЕ БЮРО
Імігпаційні справи. — Білети на кораблі й літаки.
Міжнародні поштові перекази і т. д.
235 East 10th Street — NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: AL 4-8779 — AL 4-8717

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим та Дорогим Гостям
Українського Ресторану
бажають власники
Теодор і Стефанія Лешко зі Сином
111 Avenue "A" — NEW YORK CITY — GR 7-9633

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
бажає
АРКА
48 East 7th Street, New York, N.Y.
Tel.: GR 3-3550

Христос Воскрес!
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— *бажає* —
Родині, Приятелям, Високоповажаним Клієнтам і всьому Громадянству
Марія Саврас-Кушнір
SONYA'S BEAUTY SALON
власник — САЛЬОНУ КРАСИ
86 East 4th Street — NEW YORK, N.Y. — GR 7-8110

Українська писанка — всім радість велика. Наші діти їх красять, святять, ними гордяться.
Де в родині пишуть писанки, там в родині згода.
Христос Воскрес!
З нагоди Святого Воскресення бажаємо Всім
Веселих Свят
М. СУРМАЧ з Родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Радуйтеся, Божі люди,
Хай між нами гнів не буде,
Хай цвіте любов все Божа
Чиста, мила як цвіт рожа,
Бо любов прийшла з небес:
ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим
та Друзям Дивізійникам
бажає
РОМАН ІВАНИЦЬКИЙ
(DELTO SPORTSWEAR CO.)
136 First Avenue — New York, N.Y. 10009
Тел.: (212) 228-2266

ПРАВДИВО ВОСКРЕС!!!

Клівленд відзначає ювілей Лесі Українки

Жіночі організації м. Клівленду, а саме: 33-ій Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки, 12-ий Відділ СУА ім. Олени Пчілки, 8-ий Відділ Українського Золотого Хреста ім. Олени Теліги та відділ Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України — спільними заходами розпочали ювілей й святкування 100-річчя з дня народження великої поетеси українського народу — Лесі Українки.

До складу ювілейного Комітету підготови святкування увійшли: О. Городиська — голова, О. Бенцаль - Карпяк, С. Бура, Н. Голембйовська, М. Грушкевич, В. Кавка, А. Кравчук, Кріслата, Г. Норка — члени, Е. Морозинська — секретар.

14-го лютого ц. р. відбулося святкування в Шаафф Джуніор Вищій Школі за програмою:

1) Привітальне слово - відкриття — І. Кашубинська,
2) З циклу „Мелодії" — деклямація — Л. Ільчишин,
3) „Горить моє серце" та „Елегія" — сольоспів — Х. Липецька,
4) Ювілейний реферат — Я. Піхурко,
5) „Подайте вістку", „Жита", „Сон" — сольоспів — Х. Липецька,
6) Деклямація — В. Кавка,
7) „Соловейковий спів на весні", „Геть те думи" і „Колискова" — жіночий хор „Дніпро" — диригент Є. Садовський, фортепіяновий супровід — М. Басляднинська,
8) „Іфігенія в Тавриді" — драматична сценка, постановка — О. Бенцаль - Карпяк, оформлення сцени — В. Банашкевич, З. Городиський, М. Кавка.

Ніжними мелодіями лунали слова любови великої поетеси до свого знедоленого народу, й гнівними акордами гриміли вони напоминаючи поневолювачів.

Глядачі вщерть виповнили велику шкільну залю. Вони переживали гордість і радісне піднесення духа за творчі висоти рідної поетеси і були сповнені рішучістю — допомагати своєму народові у його святій боротьбі за волю і державну незалежність.

Прихід з імпрези розподілено на добровільні цілі.

С. Морозинська

Загальні збори Братства св. вмч. Варвари у Відні

В суботу, 30-го січня ц. р. відбулися загальні збори найстаршого українського товариства на терені теперішньої Австрії, 109-літнього українського кат. Братства імени св. вмч. Варвари у Відні. Збори відбулися в парохіяльній домівці, в центрі міста. Голова, інж. Іван Жупник відкрив збори. Парох о. д-р Дзерович підкреслив велике значення братства й завізвав присутніх не занедбувати працю. Він подякував тим членам братства, які причинилися своєю працею, чи іншою жертвою при торжествах з нагоди відвідин Верховного Архиепископа Кардинала Сліпого і вони увіковічняться в історії церкви і братства. Парох просив членів також не забувати про старих, недужих парохіян.

Відчитаний протокол секретаря Віктора Курмановича, прийняли присутні без жадних застережень і змін. Уступаючий голова інж. Жупник подякував Відділові за гармонійну співпрацю і дав короткий звіт про минулорічну діяльність братства. Слідував звіт фінансового референта директора Плешкевича й касира Василя Рогацького. Про культурну діяльність братства реферував проф. Андрій Гнатишин вичисливши всі імпрези братства, виступи хору, згадував концерт української музики 9-го травня 1970 р. в залі віденської консерваторії, концерт в честь Верховного Архиепископа 26-го вересня м. р. в залі Брамса, виступ в телевізії на свято Миколая і. т. д. Звіт сестрицтва написаний Ольгою Залізецькою відчитав голова.

Після звітів поодиноких референтів відбувся вибір нової управи. Головою став директор Юрій Плешкевич, довголітній містоголова й фінансовий референт братства та голова церковного хору. Склад дальшого новообраного Відділу братства: перший містоголова — інж. Лев Штравс, другий містоголова — Генрих Штайнгаген, секретар — Віктор Курманович, касир — Василь Рогацький, культурний референт — проф. Андрій Гнатишин, організаційний референт — Михайло Остапчук, старші сестри — Анна Мельничук, Ольга Козаченко, господар братської домівки — Іван Циганюк, референт школи й бібліотеки — Борис Ямінський, контрольна комісія — д-р Роман Сас Залозецький, інж. Іван Жупник, Анна Сапрун.

Б. Я.

1921 — ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ УАПЦ — 1971

У неділю 4-го квітня ц. р. в Українському Народному Домі в Ню Йорку відбулася величава Святочна Академія, присвячена 50-им роковинам Відродження Української Автокефальної Православної Церкви на Першому Всеукраїнському Церковному Соборі в Києві у 1921 році, — цієї вікопомної події, що навічно закарбувалася в душах, серцях і духовості українського народу, бо записана українською кров'ю в історію України.

О год. 3.20 по полудні присутні в переповненій залі Українського Народного Дому встають із місць, шанобливо вітаючи вхід двох ієрархів Української Православної Церкви в ЗСА — архиєпископа Григорія, зверхника УАПЦ (соборноправної) на чужині та єпископа УПЦ Андрія.

Тихим кроком прямують Владики в напрямку сцени в супроводі своїх священиків — о. Петра Сагайдачного з Філядельфії, протопр. д-ра Якова Костецького та о. Володимира Базилевського з катедри св. Андрія Первозваного з Джамейки, при напруженій увазі та душевному піднесенні всіх присутніх.

Збірний хор із трьох місцевих православних парафій під керівництвом дириґента з парафії Всіх Святих п. Ол. Дідуха, зачаровує авдиторію співом архиєрейського „Тон деспотін, іспола еті деспота". Владики благословляють учасників Академії. Хор співає „Царю Небесний..."

Референт Громадського Ювілейного Комітету Петро Байбак відкриває Святочну Академію, проголошуючи: „З волі Всевишнього і з благословення присутніх тут Владик і неприсутнього недужого архиєпископа Геннадія, з солідарної постави адміністратора УАПЦ в екзилі (в заступстві хворого арх. Палладія) о. Сергія Кіндзерявого - Пастухова та з незігнутої волі віроісповідників УАПЦ 1921-го р., перша у вільному світі Святочна Академія — у поклоні Митрополитові Василеві Липківському і всім замученим большевиками за УАПЦ, в 50-річчя Відродження Української Автокефальної Православної Церкви — відкрита". Вступне слово виголошує голова Громадського Ювілейного Комітету, заслужений вояк Армії УНР, один із чільних провідників антикомуністичного українського повстанського руху в Україні до 1923-го р., отаман Іван Лютий - Лютенко. Він подав у ядерних словах те політично - національне тло, на якому зібрався Перший Всеукраїнський Церковний Собор, що відродив дух і волю Українського Православ'я в УАПЦ 1921 року.

Щирими оплесками привітала авдиторія виступи присутніх на Святочній Академії ієрархів Церкви. Архиєпископ УАПЦ Григорій, слуга Божий на ниві Христовій з 5-ти років свого життя, жертва німецького окупанта в 1941-43 рр. та вищий ієрарх, який віддав останню християнську прислугу 23-ом тисячам українців, пострілляних у Вінниці з пов'язаними дротом руками московським ГПУ - НКВД, довершуючи похорон при участі десятків тисяч народу влітку й восени 1943 р., у 20-хвилинному виступі з'ясував обставини в 1921 р., коли по програнні збройної боротьби в лона української нації вийшли духові велетні на чолі з Митрополитом Василем Липківським, які одверто продовжували національну боротьбу проти комуно - московського окупанта в духово - церковній площині.

Так само тепло і щиро вислухала авдиторія виступ єпископа УПЦ в Америці Андрія. Владика Андрій 17-річним юнаком пішов служити Україні: брав участь 1919-го р. в боях на фронті, визволяв Київ від большевиків. Публіка з одушевленими оплесками сприймала слова ієрарха, що почав своє служіння Батьківщині з крісом у руках, а тепер продовжує його з хрестом і словом Божим.

Як свіжий струм чарівної краси, надій і надхнення, був виступ дівочого хору „Жайворонки" при Осередку СУМА в Ню Йорку, під дириґентурою п. Тараса Левицького (через відсутність хворого дириґента інж. Р. Степаняка), що виконав пісні: „Далека Ти", „Живи, Україно", „Вперед!" з участю солістки Марти Степаняк-Кокольської.

Прикрасою мистецької частини був виступ талановитої співачки, кольоратурного сопрано, п. Валі Жили-Наливайко, що виконала: „Богородице Діво", „Не співайте мені сеї пісні" і „Нагадай, бандуро". Акомпаніятором до її співу був проф. О. Омельський.

Учень драматичної школи Олімпії Добровольської, один із провідних діячів студентства і заступник голови ТУСМ ім. М. Міхновського, Аскольд Лозинський майстерно продеклямував вірші „Інквізиція" і „У Святій Софії".

Досконало обґрунтовану і насичену незаперечними аргументами доповідь на тему відродження УАПЦ 1921 р. виголосив проф. Іван Вовчук. Відродження УАПЦ 1921 року він розцінював як імператив нашого національно-історичного оновлення і буття. З відповідним наголосом прелеґент слушно підкреслив, що з абревіятури УАПЦ 1950 р. випала найістотніша літера „А" внаслідок нишпорення у національно - релігійному житті на чужині коньюнктурників і „богопромисленників"...

Секретар Громадського Ювілейного Комітету мгр. Петро Григорович прочитав привітання від хворого арх. Геннадія, від екзарха Вселенської Патріярхії в ЗДА арх. Яковоса, від президента УККА проф. Л. Добрянського, від кол. голови Церковної Ради УАПЦ на Слобожанщині В. А. Доленка та ін.

На закінчення Святочної Академії хор „Жайворонки" відспівав „Отче наш" і „Боже Великий, Єдиний".

Не зважаючи на велику кількість імпрез і зборів цього дня, присутність на Святочній Академії понад 400 душ промовляла за те, що шана й розуміння відродження УАПЦ 1921-го р. не гасне в серцях патріотів України і вірних її Церкви.

П. Трохименко

СВЯЧЕНЕ В МЕНОР КОЛЕДЖІ

Дженкінтавн, Па. — Дирекція Менор Джуніор Коледжу запрошує студенток та батьків на традиційне Великоднє Свячене, що відбудеться в неділю 18-го квітня, о 3-ій год. по полудні, у великій залі кафетерії коледжу. Дирекція коледжу прагне зберегти цю прегарну українську традицію в стінах високої американської школи. У мистецькій частині програми виступить Дівоча Хорова Група під дириґуванням Михайла Длябоги, викладача музики й співу і дириґента квартету „Амбасадори".

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ, ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Шевченківська Академія в Гартфорді

Гартфорд, Конн. (д-р О.Т.) В неділю, 14-го березня ц. р. відбулася стараннями місцевого Відділу УККА в залі Українського Народного Дому, Святочна Шевченківська Академія. Цьогорічна академія відзначалася дещо від академій попередніх років своєю скромною програмою і дещо відмінним характером.

Академію відкрив голова Відділу УККА, інж. Я. Лучкань, і представив промовця проф. М. Борисюка зі Стемфорду. Промовець, цитуючи уривки з поезій Т. Шевченка, ствердив, що Шевченко — хоч і належав до Кирило-Методіївського Братства — не поділяв думки своїх співтоваришів, щоб слов'яни були об'єднані під проводом Москви або Польщі, що мали намір самі поневолити інші народи. Він рішуче відкинув цю думку і боровся проти неї. Т. Шевченко захищав ідеал своєї власної хати, своєї волі „без холопа і без пана" і „рівний з рівним".

Після промови проф. М. Борисюка жіночий дует (Г. Марків і Н. Сметанюк) виступив з піснями: „У саду вишневому" і „Знов сади цвітуть". Учень вечірньої Школи Українознавства О. Зборовський продеклямував вірш Т. Курпіти „Хто був Шевченко". Проф. Р. Левицький, бандурист, виступив з піснями: „Думи мої" Л. Ревуцького, „Встає хмара з-за лиману" К. Стеценка та „Гетьмани, гетьмани" М. Лисенка. Учень Школи Українознавства, Р. Лехман, продеклямував вірш І. Савицької „Україна — рідна мати". Жіночий дует виконав пісні: „Ми підем, де трави похилі" та „Надвірна". Деклямацію вірша „Він був між нами" виконала Л. Волошко, учениця Школи Українознавства. На закінчення програми проф. Р. Левицький виконав пісні: „Ранок на Україні" і „Вечір" М. Лисенка. Проф. Р. Левицький започаткував „Заповіт" і всі присутні долучилися до співу, яким закінчено академію.

Загальні збори українського „Вест Сайд" Клюбу в Рочестері, Н. Й.

24-го лютого при численній участі активних членів відбулись Загальні Збори Українського „Вест Сайд" Клюбу, у власнім приміщенні при 1101 Нортон стр.

Прислухуючись звітам уступаючої управи, можна ствердити, що не зважаючи на те, що Клюб не розпоряджав надзвичайними фінансовими засобами, найбільшу увагу присвячено фінансовій допомозі українським церковно-релігійним і суспільно-громадським та культурно-освітнім установам, по виплаченню всіх вплат піонерам - основникам клюбу згідно з рішенням останніх Загальних Зборів. Другою, не менш важливою справою була ініціятива та скликання ряд засідань головою клюбу Р. Куцілем у справі консолідації та злучення усіх клюбів міста Рочестеру, й створення та будови одного українського культурно - розвагового осередку, здаючи собі справу з того, що почате діло, при розбіжності думок та напрямних поодиноких клюбів, як теж і їхнього членства, не є легке, всеж таки можна сподіватись на добру волю та логічне й здорове думання Проводів і вірити, що почин Укр. „Вест Сайд" Клюбу не піде в забуття, а увінчається успіхом в найближчому майбутньому.

По вичерпній дискусії вибрано нову Управу: Р. Куціль — голова, Р. Павлович — заст. голови, М. Слободинський — секретар, Р. Кузиляк — фін. секретар, Микола Бобюк — касир, М. Бгачий — менаджер, М. Шевчишин — заст. менаджера, М. Лилак, І. Щурин, М. І. Бабюк, П. Тимоч, Є. Кулик, Я. Кужіль, М. Єйна — директори, і М. Бабюк, А. Харамбура, О. Соробей — Контрольна Комісія.

Микола Єйна

ВИСТАВКА ОРДЕНІВ І МЕДАЛІВ

Манстер, Індіяна. — Заходами 102-го Відділу СУА під керівництвом Наталії Шуї, тут у березні відбулась одноденна виставка при церкві св. Йосафата різних медалів і орденів. Виставку підготував та давав пояснення для зацікавленої громади мґр. Орест Городиський з Чикаго. На виставці було до 700 експонатів, переважно власности д-ра Ю. Підлуського. Між експонатами були українські військові відзначення, а також орден португальського хреста, папські відзнаки, військові хрести часів Марії-Терези та ін. У відділі філятелії цікавою була збірка світової подорожі Верховного Архиєпископа УКЦ Кардинала Йосифа Сліпого.

НА БУДЕНЬ І СВЯТО

Редагує Любов Коленська

ВЕЛИКОДНІ ЗВИЧАЇ НА РІЗНИХ КОНТИНЕНТАХ

Кажуть: що край — то звичай. Це відноситься і до великодніх звичаїв.

У Фльоренції, під час великого посту, зберігається звичай ще з середніх віків: тисячі туристів і населення, із притаєним віддихом, придивляються, як четверо білих волів тягнуть воза, прикрашеного у різні орнаменти і наповненого феєрверками. Один із юрби запалює сірничка і, коли усі почують вибухи феєрверків — всі радісно вигукують бо це означає багаті жнива.

— У Мехіко, у Великодню Суботу споряджують подобу Юди, виконують над ним смертний вирок — вішають, а пізніше палять, щоб знищити дощенту зло і розвіяти його на попіл.

— Селяни по цілій землі зустрічали великодній світанок, щоб, побачивши схід сонця, бути обдарованими увесь рік щасливою долею, добрим здоров'ям і багатими жнивами. Вони вірили, що у цей ранок промені сонця виводять у небі танки, і єдналися з ними у спонтанній гульбі.

— Звичай великодніх зайців, які прикрашують столи й кошики західнього світу, принесли тевтони, віривши, що зайці приносять богині весни подарунок із свіжих ясчок. Ясчка були символом життя, а пізніше увійшли у великодній звичай, і ними обмінюються, з побажанням, що з ними прийшло багато інших добрих речей.

— Великодні Свята в Англії називали „Неділею Радости". Вони визначалися величними святкуваннями, прийняттями і обміном подарунків Великоднього ранку кожне вікно й двері були навстіж відчинені (цей звичай зберігався також у наших українських селах), щоб чародійсонце проникнуло в усі кімнати і вигнало злі сили. Навіть палили старе сіно, щоб очистити землю і дозволити сонцеві її нагріти. Існував цікавий тепло-сердечний звичай: увечері гасили всі вогнища, а на Великдень запалювали „новий вогонь" — на знак обнови життя. Давні німці вважали, що коли вони не придбали на Свята нового одягу — то тим самим накликали на себе різні нещастя. По сьогоднішній день у деяких европейських країнах виносять надвір великодній сніданок і ставлять на землю, щоб і він набрався сонця. Пізніше ці страви їдять з „блаженною вірою", що навіть споживши надмірну кількість їжі, їм це не пошкодить. Добре сонце обдарує їх найліпшим травленням і знаменитим здоров'ям.

— У скандинавських країнах існував звичай, який, на щастя, не передістався до Америки, бо що робили б тоді... чоловіки? Перша особа, яка прокидалась у великодній ранок, набирала оберемок березового пруття і лупцювала тих, кого заставала ще в ліжку. Це мало вигнати ліниваий дух з хати й додати нової енергії й снаги до праці впродовж року... щоб ліниві кості не надіялись на надмірне безділля.

— Квіт лілеї — це старовинний символ чистоти й світла. Сто років тому ввело його у великодній звичай духовенство під час Громадянської війни в Америці. Вибрали Великдень тому, що вже по самій суті цей день — воскресіння Христа і надія для людей на вічне життя. Отже цей день був найбільше пригожий, щоб потішити тих, хто втратили близьких. Священики відправляли особливі відправи і на вівтарі клали лілеї. В церквах лежало безліч постинаних бермудських лілей, які вносили ясність й світло для знедолених. Відтоді вони знані, як великодні лілеї, і по сьогодні розцвітають вони в цей день у церквах.

Старовинні мудреці казали, що немає нічого нового під сонцем, але під великоднім сонцем усі речі завжди виглядають чудовими, повними значення й на ново радісними.

Нашим жінкам: новий орнамент столу

Кінцем ножа робимо в сирих ясчках щілини, якраз такої величини, щоб можна було вибрати усе зсередини. Тоді прополіскуємо їх середину спершу холодною, опісля гарячою водою. Коли маємо вже відповідну кількість порожніх ясчок, розробляємо у малих мисочках різнобарвні галяретки і прохолоджуємо їх, але не до цілковитої тугости. Тоді ложечкою набираємо простуджену ґаляретку в порожні ясчка, ставимо їх щілинами вгору й залишаємо в холодильні в коробці, щоб протягом ночі вони простигли й стужіли. Другого дня оббираємо їх з лушпини, так, як ясчко натвердо, і кладемо їх на листки салати. Особливо вони декоративні на кучерявій „вотеркрес" салаті. Їх укладаємо, як у зеленому гніздечку — барвистою райтугою.

Оцим повідомляємо Рідних, Приятелів та Знайомих, що

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

на гробах наших Найдорожчих та Незабутніх БАТЬКІВ

бл. п. СТЕФАНІЇ та інж. ІВАНА СІРИХ

відбудеться

в неділю, 18-го квітня 1971 року

о год. 2:30 по пол. на УКРАЇНСЬКІМ КАТОЛИЦЬКІМ ЦВИНТАРІ на ФАКС ЧЕЙСІ, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

ІВАННА і ОЛЕКСАНДЕР БІЛИКИ — донька і зять
БОГДАН і РОКСОЛЯНА — син і синова

З цієї нагоди складаємо 100.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВІДДІЛ ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

З глибоким жалем і болем повідомляємо, що дня 12-го квітня 1971 року помер

СТЕПАН РОМАН КАЧМАРСЬКИЙ

заслужений громадянин, видатний член різних товариств і голова Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви — Відділ Джерзі Ситі, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. РОМАНА КАЧМАРСЬКОГО

на Допомогову Акцію через ЗУАДК 15.00 долярів складають

Олекса і Юлія ДЕМЧЕНКИ

Кол. політв'язням Берези Картузької і всьому Громадянству подаємо болюче сумною вісткою, що 12-го квітня 19971 р. у Джерзі Ситі, Н. Дж. відійшов несподівано і передчасно у засвіти

сл. п. РОМАН КАЧМАРСЬКИЙ

кол. борець за Волю України в рядах Української Військової Організації і Організації Українських Націоналістів, кол. політв'язень концтабору в Березі Картузькій, невтомний і видатний громадський діяч, член нашого Об'єднання.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Достойній Дружині та всій опечаленій Родині, передаємо сердечні вислови глибокого співчуття.

УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ КОЛ. ПОЛІТВ'ЯЗНІВ БЕРЕЗИ КАРТУЗЬКОЇ

Відбувся 3-ій Крайовий З'їзд ТУСМ Канади

У суботу 27-го березня ц. р. при Мек Гіл університеті в Монтреалі, Канада відбувся 3-ій Крайовий З'їзд ТУСМ Канади. З'їзд звеличав своєю участю голова ОУН, Ярослав Стецько.

З'їзд ТУСМ Канади молитвою відкрив о. Ярослав Гайманович. З'їздом провадила Президія в складі: Богдан Футала, голова КУ ТУСМ Америки, та Марія Чолій, Монтреаль, секретарка. Під час З'їзду працювали три комісії: мандатна — голова Богдан Вальків, резолюційна — голова Роман Сеньків та номінаційна — голова Юрій Горіх. В діловій частині обширний звіт із діяльности ТУСМ в Канаді здав уступаючий голова, Юрій Горіх з Лондону, Канади.

До нової Крайової Управи ТУСМ Канади вибрано слідуючих студентів: голова — Орест Дубас, секретарка — Олена Олійник, фінансовий референт — Юрій Горіх усі з Лондону, Онтаріо. Члени Управи: Андрій Бандера — Торонто, Марійка Чолій і Богдан Вальків — Монтреаль, Богданна Цьмоць — Отава, та Роман Суровий, Вінніпеґ. З рамени Світової Управи ТУСМ, інж. Богдан Кульчицький з Рівертон та мгр Роман Сеньків з Вашингтону.

Ідеологічно - Політична Конференція ТУСМ

В рамцях З'їзду відбулася Ідеологічно - політична Конференція Світової Управи ТУСМ. Доповідь виголосив мгр Роман Сеньків, ідеологічно політичний референт СУ ТУСМ, на тему „Український націоналізм: генеза, сучасність майбутність". Модератором доповіді була, Марійка Чолій з Монтреалю. Крім канадійських ТУСМівців в конференції взяли участь члени ТУСМ із Америки: Ню Йорк — 6, Нюварк — 3, Філядельфія — 1, Дітройт — 3, Рочестер — 3.

В рамах конференції відбулося також засідання нововибраної Управи Канади із членами Світової Управи, та засідання ТУСМівської преси із редакторами студентського журналу „Зозулька". Увечері учасники З'їзду побачили фільм із демонстрації в обороні Валентина Мороза.

Дня 16 березня ідеологічно-політичний референт був присутній на вічі в Джорж Вашингтон Університеті, у Вашингтоні, на якому промовляв голова Жидівської Ліги Оборони Джей-Ді-Ел, рабін Меєр Кагане. Там він зустрінувся з антисовєтськими жидівськими діячами та нав'язав з ними контакт. Кілька днів опісля, 21-го березня, Джей-Ді-Ел провів дуже величаву й успішну антисовєтську демонстрацію перед Білим Домом, що викликало погромницьку статтю в газеті „Правда".

В цей сам день, 21-го березня, ідеологічно - політичний референт, на запрошення Українського Студентського Клюбу Вашингтону, промовляв до українських студентів на Католицькому Університеті. Він їм роз'яснив хто є Валентин Мороз, як і за що був засуджений. Він звітував про акцію в обороні Мороза, яку заініціювали студенти ТУСМ-івці, подавши деталі про демонстрації в Ню Йорку, Чикаго, і Отаві, як теж піддав деякі думки як місцеві українські студенти могли б до цієї акції прилучитися.

Слід згадати, що Вашингтонські українські студенти останніми місяцями віджили під дбайливими стараннями таких студентів, як Христя Кий і Юрій Петренко. Під енергійним руководством нововибраного голови, Євгена Іванцева, є всі ознаки, що Український Студентський Клюб, Вашингтону — може стати одним із взірцевих клюбів в ЗСА.

Н. Н.

Школа Українознавства в Ню Йорку

Кожної суботи ранком під час шкільного року, опустілими ще вулицями, прямують до будинку школи св. Юра школярі. Це учні суботньої Школи Українознавства при т-ві Самопоміч. Ідуть до школи, тримаючись за руки матерів діточки початкових кляс, ідуть і ті, які вже скоро склавши кінцевий іспит, закінчать один з етапів їхнього студентського життя.

Поспішають школярі до своїх просторих, привітних, вивінуваних кімнат. Чотири найнижчі кляси навчаються на першому поверсі. П'ята, шоста, сьома і чотири кляси вищого ступеня займають приміщення на другому поверсі. Крім кляс в яких відбувається навчання, школа має до диспозиції дирекції та учителів окрему канцелярію, в якій приміщена теж шкільна бібліотека.

Треба зазначити, що господарі шкільного будинку, тобто оо. парохії св. Юра, дуже прихильно ставляться до нашої школи, сприяючи її розвиткові і задовольняючи її потреби.

О год. 9-тій розлягається голос дзвінка й веселий гамір дітвори на коридорах втихає. До кляс поспішають учительки та учителі. В шістьох нижчих клясах учительки залишаються зі своїми дітьми впродовж цілого навчального дня. У всіх інших клясах відбувається т. зв. предметове навчання, тобто кожного предмету вчить інший учитель. Коли в нижчих клясах головну увагу звертається на правильне вивчення української мови в слові та письмі, у вищих клясах крім мови викладається теж літературу, культуру, історію, географію та релігію.

Завдяки наполегливим старанням дирекції вдалося в кількох останніх роках „відмолодити" учительський склад. Немало теперішних учителів, з яких деякі самі були колись студентами цієї школи, покінчили свої студії в американських університетах. Вони внесли зі собою до Школи Українознавства нові ідеї, нові методи навчання, нову систему. Вони знають, як говорити зі сьогоднішньою нашою молоддю, знають як зацікавити її. Не дивниця що відносини в школі в порівнанні з минулими роками змінилося на краще. Поміж учнями і учителями витворився безпосередний контакт, без якого найкращі навіть зусилля залишаються безуспішними.

При школі існує Батьківський Комітет, який проявляє велику активність. Разом з представниками батьків поодиноких кляс Управа Комітету відбуває часті засідання, на яких обговорюється і рішається біжучі справи від яких у великій мірі залежить успішне ведення праці у школі. Комітет цей влаштовує 25-го квітня в приміщенні Пластового Дому панель на тему „Українознавство, дім і школа". Членами панелю є досвідчені учителі не тільки українських шкіл але й учителі американської шкільної системи. Треба сподіватися, що ця цікава й важлива тема притягне не тільки батьків, але і посторонніх гостей.

На місяць травень намічені матуральні іспити учнів четвертої кляси вищого ступеня в якій навчається 2[illegible] учнів. Тричленний комітет батьків цієї кляси займається виготовленням матурального табльо та приготуванням прощального дня для абітурієнтів. В місяці травні діти школи відзначать теж Свято Матері, а на червень заплановане закінчення шкільного року з тематикою посвяченою вшануванню Лесі Українки.

Н. В.

„УКРАЇНСЬКИЙ СТІЛ" В СИТІ ГОЛЛ

Ню Йорк. — У неділю 4-го квітня у великій залі Сити Голл на Мангаттені, тисячі людей з цікавістю оглядали гарно прибрані великодні столи різних національностей, в тому і український, з чудовими писанками, вишивками тощо. Таких столів було понад 20. Ту цікаву виставку організувала Рада „Коммуніті Фолкс Артс".

З України прохають українських книжок — з Польщі

Варшава. — Багато листів почали надходити до редакції та адміністрації Варшавської газети „Наше Слово", що виходить українською мовою, для української спільноти в Польщі, з рамени Українського Суспільно - Культурного Товариства, УСКТ. Повінь листів була відповіддю на заклик тієї газети, у рубриці „Варто придбати і прочитати". Редакція „Нашого Слова" реклямує там українські книжки, видані в Українській ССР. Виявилось, що реклямованих у тій рубриці книжок совєтського видання українською мовою не можна придбати в Українській ССР. і тому звідти почали писати — прохати надсилати їм такі видання за відповідну оплату. Але редакція „Нашого Слова" в числі з 29 листопада 1970 р. нещодавно в цьому році сповістила, що українських книжок, випущених українськими видавництвами, посилати з Польщі в Україну не можна. Хто ж бажає такі книжки виписати, той повинен звертатись до „Союзпечаті" в самому СССР, а не за кордоном.

СПОРТ

Редагує В.Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

„Чорноморська Січ", Нюарк — „Юнайтед Дойчунгарн", Філядельфія, футбольні змагання з циклу гор за аматорську Чашу ЗСА відбудуться в неділю, 18-го квітня 1971, о год. 2.30 по полудні на грищі Мадярського Горожанського Клюбу в містечку Вудбрідж, Н. Дж. Переможець цієї зустрічі ввійде до фіналу Сходу, в якому змагатиметься із репрезентантом стейтів Ню Інґленд-Массачусетс.

УСК Ню Йорк — Гобокен СК, мистецькі змагання „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 18-го квітня 1971, о год. 2.30 по полудні на грищі Шіценпарку в Норт Берґен, Н. Дж.

„Тризуб" Філядельфія — „Блу Стар" Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 18-го квітня 1971, о год. 2.30 по полудні у Філядельфії.

„Крилаті" СУМА Йонкерс — „Кольомбіяна" Ню Йорк, мистецькі змагання Першої Дивізії Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 18-го квітня 1971, о год. 2.30 по полудні на грищі Кукс Філд у Йонкерсі, Н. Й.

Жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" Нюарк візьме участь в турнірі за першість 2-го відбиванкового району ЗСА, який відбудеться в суботу, 17-го квітня 1971, в залі Джуньйор Геріteдж Гайскул, Лівінґстон, Н. Дж.

Чоловіча відбиванкова дружина „Ч. Січі" Нюарк візьме участь у великому турнірі 2-го відбиванкового району ЗСА, який відбудеться в суботу, 17-го квітня 1971, у Квінсборо Комюніті Коледж у Бейсайд, Н. Й.

ПЕРШЕ ЧИСЛО ЖУРНАЛУ „МУЗИКА"

Вийшло 1-ше число журналу „Музика" в Києві за 1971 рік. Головні статті: „Фрески про революцію" — про нову оперу Ріда - Кармінського „Десять днів, що потрясли світ", про Леніна; О. Костюка „Проблеми сприймання музики в світлі ленінської теорії", „Ю. Станішевського „Образи Лесі Українки в музиці та балеті", М. Черкашиної „Музично - психологічна драма XX сторіччя".